

КАРТКА ДНЯ

на 23 вересня

за тематичним тижнем «Ігри, іграшки, забави»

Тема дня «Цікаві іграшки»

№	Рекомендований зміст освітньої діяльності	Примітка
1	Рекомендуємо розпочати день з веселої руханки «Кокоси, банани» з інструктором фізкультури Семенюк О.М.	https://youtu.be/Cei6rePUAzE https://dnz37.edu.vn.ua/3_I_mol_group.html
2	Підготуйте, будь ласка, до сьогоднішнього відеозаняття матеріал: солоне тісто, дощечку або клейонку, серветки. (Рецепт солоного тіста: 1 склянка дрібної солі, 2 склянки борошна, 0,5 склянки води, 5 ст. л. соняшникової олії, гуашева фарба, або харчовий барвник улюбленого кольору).	
3	Перейдіть за посиланням, та перегляньте відеозаняття «Іграшка своїми руками» (ліплення) . Підготувала вихователь І молодшої групи № 1 Ільченко Людмила Анатоліївна.	https://youtu.be/c81EkvcMyAA https://dnz37.edu.vn.ua/4_I_mol_group.html
4	Після відеозаняття рекомендуємо з дітьми зробити зорову гімнастику «Швидко очі обертай».	https://www.youtube.com/watch?v=IQBfNW6INmc
5	Впродовж дня рекомендуємо разом з дітками виконувати артикуляційні вправи.	https://www.youtube.com/watch?v=et8MRDK8vKc
6	Пропонуємо впродовж дня вивчити віршик Г. Бойка «Чому зупинився годинник».	Додаток 1
7	Для Вас, батьки, в Viber-групі ми підготували загальні поради «Навчіться грати зі своїми дітьми».	Додаток 2
8	Перед сном дітям буде цікаво послухати аудіоказочку «Не хочу спати».	https://www.youtube.com/watch?v=IUytRWcbjho

ЧОМУ ЗУПИНИВСЯ ГОДИННИК

— Щось годинник, — каже тато, —

Раптом зупинився.

Треба в чистку віддавати,

Мабуть, запилився...

— Звідки взятись тому пилу? —

Мовила Галинка. —

Я ж годинник з милом мила,

Джерело: <https://dovidka.biz.ua/virshi-gritska-boyka-dlya-ditey>

Навчіться грати зі своїми дітьми

(поради для батьків)

Усім нам хоча б у теорії відомо, що дітей потрібно виховувати. Але виховувати означає ще й грати! А якщо ми, дорослі, робити цього не вміємо або нам просто нудно?

«Гра для дитини — це спосіб пізнання світу й самого себе»,— додає психолог, автор проекту «Домашня ігротека» Олександра Романова.

Маленькі діти потребують того, щоб самим відкривати світ. Вони усмоктують життя, не намагаючись запам'ятати. Тому дорослим важливо уважно спостерігати за грою дитини, підтримувати її зусилля — така ціна її майбутньої самостійності.

Діти 3–4 років намагаються зрозуміти, як улаштований світ, пізнають себе й навчаються дружити з однолітками. «Під час гри виникає особлива атмосфера довіри між усіма учасниками,— продовжує Олександра Романова.— Батьки на час виявляються на рівні зі своїми дітьми». Отже, у них є можливість — у грі, ненав'язливо — торкнутися будь-яких питань, що хвилюють їхнього сина або доньку, зменшити дитячу тривогу, розв'язати конфлікти.

Для молодших школярів гра є немов психотерапією для дорослих. Постійні нагадування про її недосконалість здатні знецінити успіхи навіть найбільш старанної дитини. А гра відновлює сили, дає змогу здобути перемогу, почуватися вмілою, активною, компетентною. Дорослим необов'язково безпосередньо брати участь у ній, але важливо обговорювати з дітьми їхні інтереси й розповідати про своїх.

Час, витрачений на гру, ніколи не буває втраченим. Отже, ви готові до неї долучитися?

ГРАТИ ПО-СПРАВЖНЬОМУ

У грі ми можемо навчити дітей:

навичок (малювати, користуватися молотком, плавати, готувати їжу...);

принципів (командний дух, чесність, повага до правил);

ставлення до життя (допитливість, смак до ризику, завзятість).

Але тільки якщо ми самі вільно володіємо цими навичками й дотримуємо цих принципів. І якщо ми здатні грати по-справжньому, творчо, із захватом.

«Організуйте простір для гри, приділіть достатньо часу, заздалегідь визначивши, коли настане час обіду або навчання»,— говорить Олександра Романова. Не дорікайте, що вона весь час відволікається, не гнівайтеся через перекинуту фарбу. Усе задоволення буде зіпсовано, щойно ви повернетесь в реальність. Не шахраюйте, дозволяючи дітям увесь час вигравати. Вони відчувають обман, така перемога їх принижує.

Для маленьких дітей обирайте ігри, у яких багато чого вирішує випадок, де учасники виконують одну спільну справу.

ВИБИРАТИ ПРОСТІ ІГРИ

Ніколи ще ринок ігор та іграшок не був настільки різноманітним! Але батьки віддають перевагу класиці: розвивальні ігри, «Монополію» і «Ерудит» для дітей старшого віку. «Вони вважають так тому, що певні: гра заради задоволення — це несерйозно, — говорить Олександра Романова. — Вони прагнуть не просто грати, а грати зі змістом». Щоб рости й розвиватися, дітям не потрібні спеціальні іграшки — їм достатньо того, що їх оточує. Так вважають послідовники педагогіки Марії Монтессорі. Усе, що прожите самостійно, значно краще розвиває дитину, ніж ігри зі штампом «розвивальні». Вони не залишають простору для маневру й буквально знищують уяву й фантазію.

«Запропонуйте дитині прості предмети з повсякденного життя: природні артефакти (шишки, камінчики, черепашки), побутові предмети (ложки, площки, прищіпки). Вивчаючи їх, діти не поспішаючи розвиватимуть абстрактне мислення — порівнюватимуть, аналізуватимуть, самостійно опановуватимуть колір, форму, смак, якість, величину», — розповідає Олена Хілтунен.

Навчайте дітей розповідати про те, у що вони грають, пояснювати вам правила або обґрунтовувати стратегію гри. Дитина добиратиме влучні слова, визначатиме причинно-наслідкові зв'язки, учитиметься говорити так, щоб її зрозуміли.

УМІТИ ЗАЛИШАТИСЯ ОСТОРОНЬ

Добре, якщо дитина вміє грати самостійно. Це означає, що її не лякає невідоме, не страшать тимчасові невдачі й вона вже знає, що після докладених зусиль на неї чекає задоволення.

У грі діти можуть проявляти різні емоції й сексуальну цікавість. Вони випробовують свою агресивність і знаходять умиротворення, несвідомо програючи свої фантазії. «Саме тому батькам не варто втручатися, навіть якщо дитина «карає» плюшевого ведмедика або влаштовує любовне побачення Барбі й Кена з усіма подробицями», — запевняє Олександра Романова.

Трапляються й провокації. Наприклад, граючи, дитина 3–4 років може «закурити». Не реагуйте бурхливо, адже це тільки більше її зацікавить. «Намагайтеся зрозуміти, навіщо їй потрібна ця гра, — радить психолог. — Якщо син або донька неодноразово повертається до неї, швидше за все, дитина намагається осмислити ситуацію, що її турбує. Не спонукайте її швидше зацікавитися чимось іншим».

Коли грає компанія з декількох дітей, розумно також залишитися осторонь, особливо, якщо вас не запрошують. Хоча це не означає, що вам не можна бути арбітром у суперечці або перерозподілити ролі, якщо хтось один господарює, а іншим стає нудно.

ПРИМИРИТИСЯ З НУДЬГОЮ

Дитина нудьгує? Не поспішаєте її розважити: нудьгувати, так само як і грати, дітям необхідно для того, щоб рости. Саме в такі моменти вони придумують щось нове, фантазують, учаться розуміти свої бажання. Це гарний привід задуматися про себе й «приручити» себе.

Нудьга — краща профілактика занепаду сил. Вона також дає змогу дитині усвідомити, що вона має внутрішні ресурси, щоб грати на самоті. Як інакше їй про це дізнатися, якщо батьки постійно до неї звертаються, втягують у якісь заняття?

Багатьом доводиться знову вчитися жити повільно, споглядати й навчати дітей цієї неспішності й уважності.

На думку психолога Данієля Марселлі, багато хто з нас самі відчувають величезний невідомий страх перед порожнечою — цей страх підштовхує нас швидко заповнювати чимсь життя.

Крім того, деяких батьків бентежать діти, які нудьгують, нічим не зайняті. «У такі моменти дитина абсолютно вільна, — нагадує психолог, — вона занурена у свої думки і, звісно, вислизає від контролю батьків».

Ми живемо у світі технологій. Діти постійно перескакують із одного на інше: підліток дивиться телевізор, водночас стукаючи по клавіатурі комп'ютера й притискаючи до вуха мобільний телефон. Навіть секунда тиші здатна спричинити відчуття порожнечі. «Намагайтеся обмежувати час, проведений перед екранами, — радить Данієль Марселлі. — Навчайте дітей, поки вони ще сприйнятливі, цінувати такі задоволення, як прогулянка лісом або читання».

За матеріалом <https://www.4mamas-club.com/porady/navchitsya-grati-zi-svoimi-ditmi/>